

### Socialministerens bemærkninger til henvendelsen fra Bent Rold Andersen.

1. Til Bent Rold Andersens *generelle* bemærkninger kan man anføre følgende:

Som det er angivet i andre kommentarer til henvendelser til socialudvalget, er der ikke tale om en indskrænkning i forhold til socialreformkommissionens forslag om op-søgende og forebyggende virksomhed. Ved lovforslaget er der endvidere netop skabt grundlag for en opbrydning af de administrative båse og en ændret administrativ praksis ved behandling af enkeltsager. Dette vil blive uddybet i de cirkulærebemærkelser der kommer i forbindelse med lovens ikrafttræden.

2. Om Bent Rold Andersens kommentarer til lovforslagets afsnit om *rådgivning og vejledning* bemærkes:

Baggrunden for den udvidelse af rådgivningsvirksomheden der er indeholdt i lovforslaget, er netop, at rådgivningen anses som et centralt led i den samlede indsats over for den enkelte klient og familien. Når det i lovforslaget er angivet, at rådgivning ikke nødvendigvis skal ydes i forbindelse med anden form for bistand, er det for at understrege rådgivningens åbne karakter, men rådgivningen skal i øvrigt — som det allerede er tilfældet i dag med familievejledningen inden for børneforsorgen — indgå som en integreret del af det øvrige behandlingsarbejde i forståelse med og i samarbejde med klienten.

Dette synspunkt er også baggrunden for, at der ikke efter lovforslaget skal ydes særskilt refusion til rådgivningsarbejdet, der anses for en så selvfølgelig forudsætning for kommunens øvrige sociale arbejde, at man ikke vil være i stand til at udskille særlige udgifter, som udelukkende vedrører kommunens administration af rådgivningsordningen, fra øvrige administrationsudgifter.

Det kan tilføjes, at begrundelsen for, at flere kommuner kan etablere en fælles rådgivningsordning bl. a. er hensynet til en

bedre udnyttelse af den sagkyndige bistand, men at rådgivningen i disse tilfælde vil indgå som en ligeså integreret del af behandlingen.

3. Bemærkningerne om den manglende hjemmel til at etablere op-søgende virksomhed må bero på en misforståelse. Som det fremgår af besvarelsen på spørgsmål 123, pålægges der de sociale udvalg en pligt til at give tilbud om rådgivning og støtte til enhver, som må antages at trænge hertil, således som det i dag er tilfældet inden for familievejledningen. Denne virksomhed skal ske i nært samarbejde med andre myndigheder og institutioner m.v., f. eks. skoler, sygehuse, praktiserende læger, sundhedsplejersker og hjemmesygeplejersker.

4. Til bemærkningerne om den *forbigående hjælp* skal anføres, at de tilfælde, der er nævnt i § 37, stk. 1, netop er eksempler på situationer, hvor der typisk vil være behov for denne form for bistand. At der er tale om eksempler, fremgår af, at det tilføjes, at en person kan have behov for hjælp på grund af „andre ændringer i sine forhold“. Det er endvidere udtrykkelig angivet, at formålet med hjælpen er at modvirke, at „pågældendes og familiens hidtidige levevilkår i væsentlig grad forringes“. Udmålingen af hjælpen skal ske på grundlag af principper svarende til, hvad der er gældende for den udvidede hjælp efter forsorsloven, hvilket også fremgår af bemærkningerne. Herudover vil der være mulighed for at dække rimeligt begrundede enkeltudgifter, jfr. forslagens § 40.

5. Om „*kontrolbestemmelsen*“ i § 38 henvises til besvarelsen af udvalgets spørgsmål 46, hvoraf fremgår, at reglen svarer til de forslag, der findes i socialreformkommissionens 2. betænkning. Reglen opregner en række eksempler på, hvorledes det kan godtgøres, at en person i tilstrækkelig grad har udnyttet sine arbejdsmuligheder, og det må anses for mest hensigtsmæssigt, at sådanne